

Sygnatura akt VIII C 1580/16

\$%\$ (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Martyniec

Protokolant: Anna Hrydziuszko

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2017 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko E. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej E. K. na rzecz strony powodowej (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. kwotę 4.268,27 zł (cztery tysiące dwieście sześćdziesiąt osiem zł dwadzieścia siedem gr) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 11 lipca 2016 r. do dnia 11 września 2017 r.;

II. zasądzoną w punkcie I kwotę wraz z odsetkami rozkłada na 23 miesięczne raty płatne do dnia 15-go każdego miesiąca począwszy od października 2017 r. w następującej wysokości:

- 21 rat po 200 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia następnego po dniu płatności raty do dnia zapłaty,

- 22 rata w kwocie 200 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 68,27 zł od dnia następnego po dniu płatności raty do dnia zapłaty,

- 23 rata, na którą składa się pozostała kwota odsetek zasądzonych w punkcie I, nie ujęta w 22 racie;

III. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 671 zł tytułem zwrotu kosztów procesu nie obciążając pozwanej pozostałymi kosztami procesu.

Sygn. akt VIII C 1580/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 lipca 2016 r. strona powodowa (...) S.A. z siedzibą we W., wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej E. K. kwoty 4268,27 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Jednocześnie wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów sądowych w kwocie 54 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego wynoszących 900 zł.

W uzasadnieniu pozwu podała, iż w dniu 20 lutego 2015 r. pozwany zawarł w formie pisemnej z (...) Sp. z o.o. umowę nr (...). (...) Sp. z o.o. wykonał zobowiązanie wynikające z przedmiotowej umowy w przeciwieństwie do pozwanego, który nie wywiązał się z obowiązku spłaty pożyczki. W dniu 19.04.2016 r. umową cesji wierzytelność przysługująca (...) Sp. z o.o. względem pozwanego przeniesiona została na (...) S.A. Powód nabył w ten sposób prawo do wierzytelności w stosunku do pozwanego, co uprawniało go do dochodzenia spełnienia świadczenia pieniężnego żądanego w treści

pozwu. Zadłużenie pozwanego z tytułu przedmiotowej umowy wynosiło na dzień wniesienia pozwu 4268,27 zł. Na powyższą kwotę składały się: 4202,58 zł tytułem należności głównej, 65,69 zł tytułem naliczonych przez powoda odsetek ustawowych od niespłaconej należności głównej.

W dniu 18 października 2016 r. wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, od którego pozwana skutecznie wniosła sprzeciw, zaskarżając nakaz zapłaty w całości i wnosząc o oddalenie powództwa.

W piśmie procesowym z dnia 13 stycznia 2014 r., pozwana wniosła o rozłożenie roszczenia na raty oraz wyraziła chęć spłaty swojego zadłużenia po 100 zł miesięcznie do ostatniego dnia każdego miesiąca. Pozwana podkreśliła, że jest to optymalna kwota, na którą ją stać, bez narażania jej egzystencji życiowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 lutego 2015 r. pozwana zawarła z (...) Sp. z o.o. umowę pożyczki gotówkowej.

Na mocy tej umowy pozwana otrzymała kwotę 3000 zł. Strony ustaliły również odsetki umowne w wysokości 12% w stosunku rocznym, na łączną kwotę 233,45 zł oraz opłatę za obsługę w miejscu zamieszkania w wysokości 3.591,55 zł, co dało łączną kwotę do zapłaty w wysokości 6825 zł.

Kredyt miał zostać spłacony w 65 ratach, a wysokość każdej raty wynosiła 105 zł. W razie niespłacenia raty w terminie strona powodowa określiła odsetki za zwłokę naliczane od następnego dnia, po ostatnim dniu określonym jako termin spłaty należności (punkt 15 regulaminu stanowiącego załącznik nr 2 do umowy pożyczki).

Dowód: - umowa pożyczki gotówkowej nr (...), k – 18

- regulamin pożyczek gotówkowych, k – 19

W dniu 19.04.2016 r. zawarta została umowa cesji wierzytelności pomiędzy (...) Sp. z o.o. a (...) S.A., na mocy której strona powodowa nabyła wierzytelność z tytułu umowy pożyczki z 20 lutego 2015 r.

Dowód: - umowa przelewu wierzytelności z dnia 19.04.2016 r., k – 19-27

Jedynym dochodem pozwanej jest emerytura w kwocie 1400 zł. Po dokonaniu potrąceń komorniczych pozwanej pozostaje 950 zł. Pozwana nie ma mieszkania, gdyż zostało sprzedane w celu pokrycia długów zaciągniętych w banku. Pozwana mieszka u córki oraz u swojej koleżanki. Koszty utrzymania pozwanej to 400 zł miesięcznie. Pozwana choruje na nadciśnienie, przez co musi stale przyjmować leki, których koszt to 20 zł miesięcznie. Pozwana jest w stanie spłacać zadłużenie w ratach miesięcznych w wysokości 200 zł.

Dowód: - przesłuchanie pozwanej na rozprawie w dniu 11.09.2017 r.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenie z faktu zawarcia umowy cesji wierzytelności z (...) Sp. z o.o. Domagała się spłaty należności głównej w kwocie 4202,58 zł oraz kwoty 65,68 zł tytułem naliczonych odsetek ustawowych od niespłaconej należności głównej z tytułu umowy pożyczki z dnia 20 lutego 2015 r.

W odniesieniu do tak sformułowanego żądania pozwu pozwana nie wysunęła żadnych zarzutów, a wniosła jedynie o rozłożenie spłaty należności na raty w kwocie 200 zł.

Sąd uwzględnił wniosek pozwanej o rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty. Instytucja uregulowana w art. 320 k.p.c., zgodnie z którą w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia – wyznaczyć odpowiedni termin

do spełnienia tego świadczenia, ma na celu ochronę interesów zarówno dłużnika jak i wierzyciela. Powołany przepis daje Sądowi możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z treści umowy łączącej strony. Uprawnienie to przysługuje Sądowi w szczególnie uzasadnionych przypadkach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być zarówno obiektywne, jak i spowodowane działaniem samego dłużnika. Z jednej strony instytucja rozłożenia świadczenia na raty ma ułatwić dłużnikowi wywiązanie się z zobowiązania, z drugiej zapewnić, że świadczenie, choć w sposób mniej dogodny dla wierzyciela, będzie jednak spełnione w sposób dobrowolny. Z uwagi na sytuację materialną pozwanej, która uniemożliwia jej jednorazowe spełnienie zaległych świadczeń, Sąd uznał, iż koniecznym będzie rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty, co będzie korzystnym nie tylko dla dłużnika, ale zabezpieczy również interes wierzyciela.

W toku procesu Sąd ustalił, iż pozwana utrzymuje się z emerytury w kwocie 1400 zł miesięcznie, z czego co miesiąc potrącana jest kwota 450 zł z tytułu zadłużenia wobec innych podmiotów. W tych okolicznościach jednorazowe spełnienie świadczenia, zdaniem Sądu, było nadmiernie utrudnione, o ile nie niemożliwe. Jedynie rozłożenie świadczenia na raty daje w takiej sytuacji wierzycielowi realną możliwość odzyskania należnych mu kwot. Rozkładając zasądzone świadczenie na raty Sąd wziął pod uwagę realne możliwości pozwanej. W ocenie Sądu takie rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty nie będzie zanadto dotkliwe dla strony powodowej. Nadto umożliwi ono spłatę całości zadłużenia i zaoszczędzi nakład pracy i koszty związane z prowadzeniem przez stronę powodową postępowania egzekucyjnego, które mając na uwadze wysokość dochodów pozwanej, ciężące na niej zadłużenie, a także nieposiadanie tytułu własności nieruchomości, mogłoby nie doprowadzić do zaspokojenia wierzyciela w żadnej części.

Sąd rozkładając zasądzone świadczenie na raty naliczył odsetki od kwoty 4.268,27 zł, które na dzień wyrokowania wyniosły 350,35 zł. Kwotę zadłużenia Sąd rozłożył na 23 raty miesięczne, w tym 21 rat po 200 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia następnego po dniu płatności raty do dnia zapłaty, 22 rata w kwocie 200 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 68,27 zł od dnia następnego po dniu płatności raty do dnia zapłaty oraz 23 rata, na którą złoży się pozostała kwota odsetek zasądzonych w punkcie I wyroku, a która nie została ujęta w 22 racie. Płatność poszczególnych rat Sąd ustalił na 15- ty dzień miesiąca począwszy od października 2017 r.

Rozłożenie spłaty należności na raty na nowo ukonstytuowało stosunek cywilnoprawny pomiędzy stronami. Wywołało skutek materialnoprawny w postaci przesunięcia w czasie terminów płatności poszczególnych rat, co skutkuje tym, iż – z uwagi na ustalone na nowo terminy płatności rat (do 15-go dnia każdego miesiąca) - dłużnik do momentu ich nadejścia nie ma możliwości popadnięcia w opóźnienie, bądź też zwłokę. Zatem za te okresy wierzycielowi nie przysługują odsetki. Dopiero gdyby pozwana pozostawała w opóźnieniu (zwłoce) z zapłatą rat od pierwszej do dwudziestej drugiej (co do kwoty 68,27 zł), po nadejściu terminu ich płatności, wierzycielowi przysługiwać będą odsetki w wysokości ustawowej. Odsetki nie będą zaś przysługiwać od skapitalizowanych odsetek ustawowych wyliczonych do dnia wydania wyroku (część raty 22 i rata 23).

Zdaniem Sądu pozwana znalazła się w wyjątkowo niekorzystnej sytuacji życiowej, opisanej wyżej, gdzie problemy materialne, zbiegły się z kłopotami zdrowotnymi. Ponadto Sąd wziął pod uwagę również fakt, że w przedmiotowej sprawie nie sposób przypisać jej nagannego sposobu prowadzenia procesu, brak w jej postępowaniu w trakcie procesu cech nieojalności, celowego przewlekania czy też wprowadzania Sądu w błąd co do faktów lub rażącej niesumienności.

W ocenie Sądu zachodzi więc szczególnie uzasadniony przypadek, zezwalający na częściowe nieobciążanie strony przegrywającej kosztami procesu i zasądzenie jedynie 671 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (połowa wynagrodzenia pełnomocnika, opłata od pozwu i opłata skarbową od pełnomocnictwa). Ponadto strona wygrywająca stanowi podmiot silniejszy ekonomicznie. Wszystkie wskazane wyżej elementy, łącznie przemawiały za potraktowaniem okoliczności zaistniałych w sprawie jako przypadku, o jakim mowa w art. 102 k.p.c.

Z przytoczonych względów Sąd orzekł, jak w punkcie III wyroku.